

У ВСІХ ВІДДІЛЕННЯХ "СОЮЗДРУКУ" КОЖЕН ПЕРЕДПЛАТНИК "МОЛОДОГО КОМУНАРА" ЩЕ ВСТИГАЄ ДОПЛАТИТИ 39 КРБ. — І ГАЗЕТА ГАРАНТОВАНО ПРИХОДИТИМЕ ЙОМУ З 4 КВІТНЯ І ДО КІНЦЯ РОКУ.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ВИХОДИТЬ З 5 ГРУДНЯ 1939 РОКУ

субота, 21 березня

ЦІНА 1 КРБ. № 10(4193)

ІНФОРМАЦІЙНО - ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

92

Нагадаємо, що
"Молодому комунарі"
працює

КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

Щоб вмістити оголошення, з будь-якого поштового відділення перекажіть

32 КРБ.

на рахунок редакції № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда. МФО 323293 і шліть квитанцію про відправлення грошей разом з коротким текстом об'яви. Вашою зворотною адресою та трьома чистими конвертами: • 316050, м.

Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція "Молодого комунаря", "Клуб знайомств". Ми БЕЗПЛАТНО пришлемо всі листи, що надійдуть для Вас на адресу редакції.

ДОПЛАТА МЕНША ВІД ЗАРПЛАТИ...

Прошу Вас, напишіть мені, скільки доплати за газету "Молодий комунар", щоб одержувати вже до кінця року? А то кругом неоднаково пишуть, то так беруть, то по-іншому, мабуть, із процентами чи з податком Горбачовським. Вірите, голова обертом іде від тих цін. А без газети, без програми не хочеться бути. Діти малі є, хочуть мультики дивитися.

Я працювала на півставки, і виховую трьох дітей сама. Тепер урізали години й зарплату. Не знаю, що за дві з половиною щоденної години я за місяць одержу. Працюю листоношею, передплачую вашу газету давно. Жаль розставатися буде. Надіюся, що все-таки сума грошей на доплату не перевищить моєї зарплати.

Не знаю коли відпишете, але хотілося б швидше оплатити, щоб не залишитися без газети. У нас з першого буде скорочення. У мене дитина інвалід дитинства, що чекає нас з нею, не знаю. Остануся без роботи, мабуть.

До побачення.
Л.П.КУЦАРОВА,

Вільшанський р-н.

Шановна Лідіє Петрівно! Не раз перечитав вашого листа. І боляче від того, що написано. Скрута, страждання, які випали на вашу долю передовсім викликають саме це почуття. Але й соромно, бо докотилися... Велика й багатуша Україна не може забезпечити пристойного життя своїм громадянам. І прикро. Бо, на жаль, ми не можемо зробити газету доступною всім, хто бажає її передплатити. На сьогодні, здається зробили все можливе, аби знизити ціну. Собівартість одного номера 2 крб. 20 коп., а для передплатника він коштує 1 крб. Щоб вижити, друкуємо різну поліграфічну продукцію і з тих прибутків доплачуємо за вас. У майбутньому змушені будемо підвищити ціну тих примірників, що надходять у роздріб.

Економічний розбій. Інфляція, зубожіння народу. Це поняття одного порядку. Сьогодні вони особливо характерні

Молода актриса театру імені М.Л. Кропивницького Ірина Алдошина робить перші кроки на професійній сцені. Нехай весняною буде її доля! /Матеріал про неї читайте на 3 стор./

Фото В. ГРИБА.

для всього нашого суспільства. Людям залишається лише надія... Проте, незважаючи на фінансові труднощі, ми знайшли змогу допомогти. Редакція за свій кошт передплачує для вас "МК" до кінця 1992 року. Читайте нашу газету і нехай ваші діти дивляться яскраві, веселі та кумедні імпортовані мультики. Такі нам дають із-за бугра. Думаю, з часом ми навчимося робити ще кращі і жити не гірше. Отоді ви нас вже обов'язково передплатите. Нехай щастить вам.

М.ШВОРАК,
редактор газети "Молодий комунар".

"МК" ВІДПОВІДАЮТЬ

У "Молодому комунарі" за 7 березня була опублікована критична репліка про те, що в обласній науковій бібліотеці в неділю неможливо одержати свіжі номери місцевих газет.

Як повідомила редакцію завідувача відділом комплектування А.А.Абгарян, періоду, яка виходить у вихідні, бібліотека одержує з Головошта лише в понеділок увечері. Прохання прискорити доставку результатів не дають, бо в неділю пошта не об-

слуговує організації та установи. А в нинішніх складних умовах економічної кризи підвезення пошти взагалі часто порушується. Тому позитивних зрушень чекати важко.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Справді, це так. Ми й наші читачі можемо підтвердити. Бо "МК", який виходить у суботу, часто одержують у вівторок /якщо одержують!/. Пошта поки що гарантує лише одне —

підвищення розцінок за доставку /за три останні місяці у сімнадцять разів — рекорд для всіх організацій і, певно, приклад/. Щодо якості — гарантій ніяких. Про це інтелігентно мовчать, лише подеколи дипломатично нагадують: ми одні, можемо і... Єдина втіха, що "одні" не завжди будуть, і, можливо, з часом хтось, крім цього відомства, теж займеться доброю справою розповсюдження друкованого слова.

ГАЙВОРОНСЬКІ КАРАМЕЛІ

Завод безалкогольних напоїв, який знаходиться у найвіддаленішому від Кіровограда районі, продає карамелі. Приємно, що в гіркий буденний час гайворонці зуміли хоч цим трошки зсолодити наше з вами життя.

БЕРИ НАГАН, ПІДЕМ СТІЛЯТИ?!

Інші все настільки ж уперто твердять, що думка про необхідність дозволити носити зброю. Приблизно про це доводилось чути і від начальника УВС Ю.Ф.Кравченка. Одного разу я навіть не втрималась: — Пане полковнику, наприклад, я на вас образилась, а в мене є револьвер. Вас це не лякає?

— Вельмишановна пані, якщо ви захочете мене вбити, відсутність револьвера вас не зупинить. — Таки не злякався полковник.

Мабуть, так. Але ситуація серйозна і вельми, якщо навіть Головний Міліціонер заговорив про наші з вами пістолети. Означав це, що полковник розписався у власному безсиллі, тобто в безсиллі міліції подолати злочинність? Ні, звичайно. Але підстави для того, щоб говорити про дозвіл носити зброю є. Свою лямку Юрій Федорович мотивує так: у злочинців зброю все одно водять. А якщо грабіжник, скажімо, знайде, що і у вас є, то ще й замислиться, чи грабувати. Зрозуміло, дозвіл носити

зброю повинні мати люди психологічно здорові. Остання теза випереджає мою думку про те, що невідомо, якому маньяку ця зброя потрапить до рук. Втім, чи випереджає? Доброді! Якщо почнеться торгівля зброєю, ніяка довідка від найгершкласнішого психіатра не допоможе. Уявляю, яка стрілянина почнеться в нашому озлобленому суспільстві.

А що з цього приводу думають наші читачі? Хочете мати пістолета?

В.ЛЕВЧОК.

СЛІДСТВО ПРИПИНЕНО

8 Березня ц.р. біля автовокзалу №2, що в обласному центрі, о 18 год.30 хв. жительку Компанієвського району Валентину С. 1974 р.н. було згвалтовано.

Вони познайомилися тут же, на автовокзалі. Ввічливо поговоривши з Валентиною, юнак запропонував провестися його до тролейбусної зупинки. Та охоче погодилась. Але коли вийшли на вулицю, новий знайомий підхопив її за руки і поніс до бу-

динку, де тривав будівництво. Спочатку вона боронилася, кричала: "Людоньки, заступіться!" Але на її крик ніхто не звернув уваги. Поки викликали міліцію, невідомий зник. Потерпілу відправили до другої міської лікарні. Слідство почала вести прокуратура Кіровоградського району. Але коли слідчий прокуратури запропонував Валентині написати позов для порушення кримінальної справи, вона різко відмовила.

Як повідомив прокурор Кіровоградського району Л.В.Варенцович, коли повідомлення потерпілої відомості подавати позов, то слідство припиняється згідно з Законом.

Що ж, це її особиста справа, але все-таки жаль, що злочинця залишили на волі і не відповість за свої вчинки. А чи не повторить він завтра те саме?

НАШ КОР.

ПАНОВЕ! МЕДЯНИК НАД КАМІНОМ — ЦЕ КЛАС

Уже давно відомо, що прикрасою будь-якого мистецтва може стати хороша картина. Саме для цього любителів, цього виду мистецтва відкрилася виставка-продаж робіт самодіяльних художників нашої області у Кіровоградському театрі ляльок.

Імена Л.Г. Зоріної, М.Ф. Явтушенка, М.В. Кравченка, В.Г. Медяника добре знайомі любителям образотворчого мистецтва. І тепер їхні картини можна придбати для особистих колекцій.

В. ГРИШИН.

"СЛОВА ТА ГОЛОС — БІЛЬШ НІЧОГО..."?

Відбувся конкурс на краще читання творів Т.Г.Шевченка серед кіровоградських шкіл. В актовому залі школи №5 зібралися учасники конкурсу, їх друзі, учителі.

За умовами конкурсу кожна школа могла виставити одного учасника, кожний читець мав оцінюватись за п'ятибальною системою. Твір для читання обирав собі декламатор.

Ряд шкіл не обмежились обумовленою кількістю учасників, бо гідних міського конкурсу виявилось кілька, а журі скористалося тільки двома оцінками 4 і 5. Призовими були визнані 5 місць, а призерами 15 претендентів.

Перше місце присуджено учениці двадцять четвертої школи Олені Крейніці за інсценування уривку поеми "Відьма". Роль цигана в інсценівці виконав учень цієї ж школи Юрій Самсонов. Друге місце зайняли Ярослав Бабич /СШ №5/ і Оксана Каюкова /СШ №21/.

Звертає на себе увагу проблематика конкурсних творів. У переважній більшості це тривожна лірика — "Тополя", "Лілея", "Причинна", "Титарівна". Багато творів історико-публіцистичного плану — "Кавказ", "Гайдамаки", "І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм..." та інші.

Говорячи похвальне слово учасникам та організаторам конкурсу, думається, а чого ж не всі школи міста взяли в ньому участь? Чи не дійшли запрошення? Чи забулося Шевченкове:

"Ну що б, здалося, слова...
Слова та голос — більш нічого.
А серце б'ється — ожива.
Як їх почує!..."

І.ОЛІФІРЕНКО.

Новосибірські інженери, що прибули гасити вогонь у ресторані "Центральний", були шоковані не тільки картиною пожежі, скільки поведінкою ресторанних клієнтів, котрих неможливо було відірвати від заставлених тарілками столів. Задихаючись в диму, ті продовжували їсти свої обіди, за які заплатили немисльовно великі гроші. На щастя, все закінчилося благополучно, хоча котлети так і залишилися недоїденими...

З кожним днем зростає в Москві число діячів мистецтва, постраждалих від автомобільних злодіїв. Останнім часом легкові автомобілі були вкрадені у Олега Янковського, Семени Фаради, Лариси Долиної, Євгена Моргунова.

Французького письменника і вченого Фонтенеля вважають автором найвищого комплімента, який був сказаний жінці.

Йому було за дев'яносто, коли він зустрів в одному домі чарівну молодшу жінку, котра недавно вийшла заміж. Він підсів до неї і довго користуючись привілеєм старця, сипав перед нею свої язвистості. Потім хтось покликав його, а за якийсь час він, поспішаючи, пройшов повз цю даму, навіть не глянувши на неї.

— Пане Фонтенель, — гукнула красуня, — ось які ваші милі речі! Ви проходите повз, навіть не глянувши на мене!

— Моя пані, — відповів їй мудрий старець, — Я тому і не глянув у ваш бік, бо мені необхідно пройти повз вас. Коли б я лише глянув, то хіба мав би силу пройти мимо.

Є ПУТІВКИ В УГОРЩИНУ

Дешево, вигідно з певними зручностями ви можете поїхати 14 квітня у Будапешт, якщо скористаєтесь послугами турбюро "Саланг" при міському одностанні вистави інтернаціоналістів.

Дзвоніть по телефону: 22-78-67.

РЕЗЕРВИ ЛИШЕ ВНУТРІШНІ...

Учителям, як і всім нам сьогодні, живеться важко. І все ж традиційний конкурс "Учитель року-92" відбувся і викликав жвавий інтерес серед педагогів області.

Всі, хто побажав випробувати сили, мусили представити журі опис свого педагогічного досвіду чи якихось яскравих моментів, а ще творчу роботу на будь-яку тему. Крім теорії потрібна й практика: другий тур конкурсу передбачав проведення відкритого уроку. Третій, останній тур мав виявити духовний світ педагога, його ерудицію, внутрішні резерви.

Пройшовши всі ці випробування, перемогла вчителька історії СШ №17 /м. Олександрія/ І.А. Козир. Лауреатами конкурсу стали вчителька англійської мови Добровеличківської СШ №2 Н.С. Кольда, вчитель історії Созонівської СШ /Кіровоградський р-н/ А.Б.Іванко та вчитель російської мови і літератури Новоукраїнської СШ №7 О.В. Каєнко.

Вл. інф.

ОРКЕСТРАНТИ, ЛІТАЙТЕ НИЖЧЕ

"Ах, варьете, варьете, шум в голові. Она улыбается всем, только тебе..." Завжди — від часів Імре Кальмана, чия оперета "Сільва" щойно показав театр імені Кіровоградського, до Андрія Макаревича /його, рядками початі ці замітки/ вважалось, що в кафешиантних співаках можна закохуватися, а от женитися на таких порядні люди собі не дозволяють. Адже "вона усміхається всім"! Якщо ж серед кавалерів і знаходився сміливець, то, звичайно, йому заважали і нав'язували наречену зі свого класу. Це бродячий сюжет класичних творів, настільки наївний і невибагливий, наскільки ж і магічно привабливий для багатьох поколінь глядачів. Адже — любов! Та ще й зі щасливим кінцем. А якщо це оперета — то й музика, веселощі.

Із цих трьох компонентів, які становлять основну

цінність жанру, у кропівничан, мені здалося, найяскравіше проявився останній. Комічні персонажі не були автором задумані як основні, але чи то "вина" постановника спектаклю художнього керівника театру М.І.Барського, чи виконавців, однак Боні /В.Алдошин/, князь Воляпук /з.а. України А.Косаченко/, Юліана /М.Єніна/ і два Ронсдорфи /обох батька і сина, грав С.Козир/ змістили центр уваги у свій бік. Власне, трикутник Едвін — Сільва — Стасі мав би вабити до себе не так драматургічним матеріалом, як вокальним, але, скажімо, в перший день прем'єри, спостерігаючи за ними, я думала більше не про Кальмана, а про Каверіна: Героїня його роману "Два капітани" сердечно турбувалася про знайомого пілота: "Якщо вже не можеш не літати, то літай, будь ласка, пониже".

Я розумію, що посидати музикантам телегатишні імпульси: "Грайте, будь ласка, потишше, щоб мови було спокійно чути" — це несерйозно. Але що в театрі з аквистикою негаразд, відомо давно. Спробуйте сидіти в ряду отік десяти років, коли хтось поруч програмкою шурхотить. Про що говорять на сцені, зможете тільки здогадуватися. Другого вечора спробувала слухати спів із різних точок залу і з'ясувала, що з правої від сцени ложі все сприймається значно ліпше, ніж з інших місць.

Сільва в обидва рази була одна — Г.Сергєєва, а Едвін різні — А.Лозовський і В.Карпенчук. Перший здавався більш стурбованим перипетіями свого роману, другий же в ситуації, коли йому по ідеї треба було божеволіти від розпачу, був часом аж злегка іронічним. Хто з них переконаліший у виявах свого почуття — о, це питаєте у Сільви.

В усіх відомій фінансовій ситуації слід мати неабияку винахідливість, аби в передачі розселої атмосфери вар'єте і обставини князівських покоїв не скотилися в картонне убозтво. Інтер'єр "Сільви" /сценографія П.Босого/ позначений стриманим смаком і навіть деякою вишуканістю.

Від багатоярусних шовків танцюристок епохи Кальмана в їхніх сучасників був, мабуть, не менший шум в голові, аніж від струнних ніжок. До нашого ж глядача дійшли тільки ламбадні напівкупальники. Але ж "Сільва" пережила стільки мод — може, здолає і нашу бідняцьку? Н.ДАНИЛЕНКО.

На знімку: сцена з оперети "Сільва".

Фото В.КОВПАКА.

ЗРОБИЛИ СВОЮ ЧОРНУ СПРАВУ

На початку березня на Світловодській нафтобазі сталася НП: невідомі зловмисники відкрили 8 із 9 засувов колектора насосного зливу світлих нафтопродуктів. Вилились сотні тонн дизельного палива і понад 40 тонн бензину, вкритиши землю смердючим чорним килимом на площі близько 500 квадратних метрів. Враховуючи піщану структуру ґрунту, розлите палне дуже швидко просочилось на значну глибину і досягло ґрунтових вод. Особливо загрозливе становище склалося для жителів Хмельницького: мікрорайону, розташованого в нижній частині міста, більшість яких мешкає у приватному секторі і має власні криниці.

Зараз вживаються всі можливі заходи, аби уникнути екологічної катастрофи. У газеті "Світловодськ вечірній" виступили начальник штабу ЦО Г.І.Добросол та головний лікар районної санепідемстанції Ф.Ф.Чорний, які розповіли людям про те, що сталося, щоб уникнути різноманітних домислів і повідомили, куди треба звертатися жителям мікрорайону, якщо

вони помітять у криницях появу нафтопродуктів.

Працює комісія по надзвичайних ситуаціях міськвиконкому, розслідуванням займаються міліція і прокуратура. Будемо сподіватися, що вони знайдуть тих, кого шукають. От тільки пального, яке сьогодні на вагу золота, жаль. І нещасну нашу землю, отруєну вже всім, чим тільки можна, теж...

ВАДИМА

МИ НЕ ЗАБУЛИ!

Літературна студія (її назва поки що дискутується) створена при газеті міської Ради "Світловодськ вечірній". Очолює її член Спілки журналістів України, член обласного літоб'єднання Георгій Михайлович Позняк. За фахом він учитель, але довгий час займався журналістикою.

Новостворена студія налічує близько 10 чоловік. Це місцеві майстри слова Борис Слюсар, В'ячеслав Сокуренько, Володимир Таранець, Юрій Френкель, Леонід Білчич, а також молоді початківці, третьокласники міського

профтехучилища №5 Едуард Стерихов та Олег Камчатний. Перші вірші Олега й Едуарда з'явилися в "СВ" ще в жовтні минулого року, зовсім недавно надруковані нові.

У подальших планах цього об'єднання — творчі звіти студійців, публікація їхніх творів у газеті ("Світловодськ вечірній" започаткував недавно літературну сторінку "Пегас"), виступи по радіо, зустрічі з читачами.

член обласного літоб'єднання, редактор багатотиражної газети "Дніпровские огни" В'ячеслав Сокуренько запропонував заснувати міський журналістську премію імені Вадима Бойка і організувати для цього при студії громадський фонд. Що й було зроблено. Премія буде вручатись щороку в день народження Вадима кращим молодим авторам газетних публікацій, які відстоюватимуть принципи демократії, добра і справедливості, і сприятиме їх становленню і творчому росту.

Перший внесок у фонд — 100 карбованців зробив сам ініціатор — В'ячеслав Сокуренько. Хочеться, щоб його підтримали й інші — не тільки приватні особи, а й установи, організації, всі, кому не байдуже, яким буде наше творче завтра.

Г.ДРОЗДОВА.

Ірина АЛДОШИНА:

— Ну почекай, — не погоджувалась Ірина. — Чому саме про мене. Тільки прийшла в театр. Люди неправильно зрозуміють.

— О, мадам! Ти висловлюєшся майже як депутати на сесії Верховної Ради. Вони, правда, категорично заперечують: люди нас не зрозуміють. А ми, давай, зробимо, щоб зрозуміли. Принаймні нас із тобою... Я, наприклад, не збиралася писати про тебе. Просто хотіла взяти інтерв'ю. Але якщо ти так наполягаєш... Отже, молода акторка театру імені Кривиницького Ірина Алдошина.

ІРИНА: Я ні на чому не наполягаю. Навпаки. Вважаю, у театрі є люди більш достойні.

КОР.: Не заперечую. У виправданні собі можу сказати, що відчувую якусь незручність перед театром...

Спробую пояснити свою думку. Погортайте підшивки "Молодого комунара" за минулі роки. Чи так уже часто писала наша молодіжка про молоді театри? Що ж, вона не з'явилася на нашій сцені? З'явилась. Просто розгледіти молодих не міг ні режисер, ні глядач. І ось на ви-

ставі "Отак загинув Гуска" я, прошу пана, отетеріла. Невже у нашому театрі стільки цікавих актрис? Бо що до "Гуски" цікавого робила в театрі Олена Коваленко? Чи її однофаміліця Людмила Ірина Алдошина стоїть у цьому

му списку окремо. В театрі вона щойно з'явилася. Дебютувала у виставі "Як наші діди парубкували". Зіграла роль дівчини Олени, що саме наливається соком, але, запобігаючи різним сюрпризам, батько зачинає її в ко-

морі. Прем'єру кропивничани грали у колгоспі, яким керує Л.Й.Шліфер, про що наша газета, між іншим, писала. Сільські глядачі дуже гарно сприйняли цю неперетінну комедію і роль Ірини. Для початку зовсім

сюрпризи. Принаймні для Ірини Алдошиної вихід на професійну сцену ще кілька років тому був би з розряду фантастики.

За спеціальністю вона не актриса. З тріском провалившись при вступі до інституту театального мистецтва, вступила до Київського інституту культури, правда, на режисерське відділення.

КОР.: Ірино, коли ти відчувала, що це твоя стежа?

ІРИНА: "Відчула". Але ж я виросла у цьому середовищі. Змалечку дихала повітрям лаштунків, спала у реквізиторських коробках.

/Я не сказала головного. Ірина Алдошина із знаменитої у Кіровограді династії Білецьких. Знайома нашим читачам "прекрасна дама під світлофором" Любов Олександрівна Білецька, її бабуса. І хоч Ірина навряд чи пам'ятає її на сцені, постійне спілкування — вони живуть під одним дахом, звичайно, не проходить безслідно/.

КОР.: Ірино, хто для тебе найбільший авторитет у театрі?

ІРИНА: Мій чоловік. Він прекрасний, талановитий актор. Я прийшла в театр із-за нього. Набридло, що він за-

жди їздить сам на гастролі і, взагалі, я хочу бути поряд.

КОР.: А я думала, ти прийшла у театр тому, що не можеш жити без сцени. Виявляється, ти не можеш жити без Віктора Алдошина.

ІРИНА /трохи сердито/: Одне другому не заважає.

КОР.: Де ви з ним познайомились?

ІРИНА: У студентському театрі "Резонанс". Потім Віктор вступив до театального інституту, а я... ну, ти вже розповідала. Побралися студентами. Живемо. Виховуємо сина.

КОР.: І ти ніколи не захоплюєшся?..

ІРИНА: Що я монашкя?

КОР.: Я маю на увазі — іншими мужчинами?

ІРИНА: Поки що мені вистачає одного.

КОР.: Після закінчення інституту ти деякий час працювала у бібліотеці імені Круської. Потім "із-за Віктора" пішла в театр. Не жалкуєш?

ІРИНА: Не треба заперечувати того, що значить для мене театр. Я вже говорила — в цій стихії я росла, формувалась. До речі, і я не просто у бібліотеці, працювала, а у відділі мистецтва. Це були

дуже хороші роки мого життя. Прихід в театр співпав з важким періодом і для країни. І для самого театру. Знаєш, задоволення від своєї роботи можу отримувати значно більше на виїздах. У мене таке відчуття, що селянам театр потрібний, а городянам — байдуже. Можливо, я песимістка?

КОР.: Можливо. Тоді я теж, бо так само думаю. Іноді хочеться поговорити про театр великий і прекрасний. Про акторів. У тебе є кумири?

ІРИНА: Ой, та мені всі подобаються. Ну всі до одного. Смоктуновський — Ульянов — Єфремов... Я шалено люблю талановитих людей.

КОР.: А про що ти мрієш? До речі, можливо, це твоя перевага — прихід у театр не юною дівчинкою, хоч Джульєтту ти не гратиш, очевидно...

ІРИНА: Я про Джульєтту не мрію. А взагалі, про що ти говориш! Хіба сьогодні можна про щось мріяти. Тут би до літа дожити...

В.ЛЕВОЧКО.

Фото В.ГРИБА.

ЩО ЗАЛИШИТЬ ЧОРНОВІЛ У ЛЬВОВІ?

ДУМКА РЕПОРТЕРА

У Львові політичні пристрасті, а, можливо, просто балачки набувають дещо іншого забарвлення, ніж років два-три тому. Причиною багатьох розмов у чергах /а де ще можна отримати більш детальну інформацію про буденщину?/ став майбутній від'їзд пана Чорновола до Києва у зв'язку з обранням його керівником Руху.

Після парадних мітингів настав час спільних бід і для львів'ян. Ті, як і всім іншим, хотілося більше руху вперед. Надії не втрачали — обранці їй вселяли обіцянками. Пройшов рік, другий. В області ситуація з кожним днем гіршала. Обраний обласний виконавчий орган не зміг захистити свій ринок від потрясіння. Що-що, а не думали люди, що доведеться за деякими продуктами мандрувати в інші області.

Львів від нас далеко і, здавалось би, його проблеми нас не хвилюють. Однак, це не зовсім так. Багато в чому ми показували туди пальцем, мовляв, треба на них рівнятися. В культурно-просвітницькій діяльності, у відродженні національних традицій — мови нема, добрі почини треба підтримувати, поширювати і в нашому центрально-східному регіоні. А от стосовно економічних перетворень... У всьому наслідувати когось, не звертаючи увагу на специфіку економічно-територіальних структур, думаю, не варто. Приведу лише декілька цитат із львівської міської газети, де депутат облради М.Павличин стверджує, що: "Чорновіл поїде у Київ, а ми залишимося на руїнах: економічних та кадрових. За два роки можна було багато чого зробити на місцях, а не посилати спеціалістів за кордон невідомо для чого. Тому роботу облвиконкому я вважаю неефективною. Ще півроку тому пан Чорновіл мав намір робити на Львівщині економічний експеримент і заявляв, що для цього йому замало влади. Але хіба була програма, під яку слід було давати більше влади?"

Наш голова є людиною авторитетного стилю і не любить, коли йому хтось задає дразливі запитання. Зрештою, я не претендую на істину в останній інстанції, але затикати рота, як це зробив В'ячеслав Максимович, — це той самий більшовизм, тільки іншого кольору...

Не знаю, чи легше стане львів'янам від того, що Чорновіл поїде в Київ, а чи ні. То їхні справи. Хоча в нас уже виробилась якась хвороба: коли людина залишила чи залишає свою посаду, її можна хоч обпліжати з ніг до голови. Дякуємо Богу, що в нас такого не сталося з Желібою. А, можливо, ми в цьому плані культурніші, ніж львів'яни? Хоча як би там не було, але не я тітку, а тітка, котра мешкає у Львові, просить протягом трьох років, аби я їй привозив деякі продукти...

Ю.ДЖЕРЕЛЬНИЙ.

СПОЧАТКУ БУЛА КОНЦЕПЦІЯ...

У нашому місті працює оргкомітет по відродженню гімназії. Вже чимало зроблено, але останнім часом питання випирало у приміщення, якого немає, а історичну споруду навчального закладу займає Будинок офіцерів, господарі якого не збираються його звільнити. Найбільше противників переселення приміщення серед ветеранів.

— Це питання останнім часом перейшло у політичну площину, — зазначив учасник зустрічі — круглого столу, що пройшов у редакції газети "Молодий комунар", заступник голови оргкомітету В.ГРОМОВИЙ. — Воно спливало під час круглого столу соціалістичної партії на кіровоградському телебаченні і стало ніби-то предметом політичного протистояння: демократи "за", соціалісти — "проти".

Ю.СУРМІН, кандидат філософських наук, завідувач кафедри соціально-політичних теорій педінституту, член президії СПУ: Те, що необхідно розвинути систему альтернативної освіти, очевидно. Можемо лише говорити про шляхи реалізації. Як створити такий заклад? Потрібна модель, програма. Ось я випадково розговорився із своїм знайомим на цю тему. Він педагог, виявляється уже розробив положення про гімназію. Проекти таких положень могли б опублікувати газети, комісія — організувати конкурс. З приводу сутички з ветеранами — вони розуміють елітарну освіту, як допущення до якісної освіти номенклатурних дітей. У програмі має бути закладено, на якій основі буде проводитись набір, викладання і т.д. Тоді ніхто не

скаже, що ви порушуєте соціальну справедливість. В.Г.: Я згоден, що повинна бути модель самої гімназії. Ми маємо деякі документи — підготовлено проект статуту, історичне, наукове обґрунтування створення гімназії. Претенденти на посаду директора мусять мати свої концепції, у кого буде сильніша, той і переможе.

В.Б.ЕДИГЕЙ, член оргкомітету по відродженню гімназії, вчитель методичної Кіровоградської ЦШ № 18: Концепція буде потрібна тоді, коли будуть люди, здатні її здійснити. Такі люди є. Існуюча система освіти ампутувала особистість дитини, саме такі учбові заклади як гімназія покликані її відновити. Для цього потрібно об'єднатися тим, хто в старій школі зберіг свою професійну цінність. Таких лишилося небагато, бо стимулу для цього у вчителів не було. Той, хто був "маяком", був не той, хто справді щось робив, а той, хто робив, не тільки не вважав, а й зазнавав усіляких утисків.

Ю.С.: Для того, щоб запрацював творчий колектив, який є, потрібен раціональний документ. Кращий проєкт повинен перемогти, тільки тоді можна просити у платників податків грошей на гімназію.

В.Г.: Ще в жовтні ми представили завідувачу міським відділом народної освіти Дризі на той час чорновий варіант нашого бачення гімназії. На кожному засіданні оргкомітету ми удосконалюємо цей проєкт, розробляючи більш детально конкретні напрямки.

Ю.С.: Треба не говорити, треба робити. Був такий фільм: з космонавтами під час польоту сталися дивні зміни — вони почали подвоюватись, потроюватись і т.д. В цей час зламався гвинт, і почалися бурхливі дискусії — що робити далі, а кілька з них відійшли мовчки й поклали тіло на місце.

В.Г.: Правильно, ось і треба поставити той гвинт на вулиці Шевченка.

Ю.С.: Чи це той гвинт? Що говорить санстанція?

Круглий стіл з гострим кутом

В.Г.: Приміщення вимагає ремонту, деякої реконструкції, але раніше все-таки вміли добре будувати. Моя дитина вчиться у 5-й школі, це поруч. Хіба там умови кращі? Після завершення всіх робіт не буде у місті більш підходящого приміщення — там висока стеля, атмосфера зовсім інша, ніж у наших кількатисячних вулицях-школах.

Ю.С.: Вирішення цього питання треба починати з Рад. Вони шлють запит у Міністерство оборони.

В.Г.: Міськрада перед'явила вимоги на право володіння власністю. Немає ніяких документів, тобто ніяких юридичних підстав. Цей будинок було силою захоплено.

Ю.С.: Багато що було захоплено незаконно.

В.Г.: Ми ставимо питання так, щоб Будинку офіцерів було надано інше приміщення. У міськраді створено робочу групу, яку очолює заступник голови міськвиконкому М.Чигрин. Було запропоновано кілька варіантів, але вони не приймаються. Причина проста — тільки одна кімната здана в оренду в центрі міста дає близько 50 тисяч карбованців в рік. Начальник Будинку офіцерів не розуміє: чому на другому поверсі, де була гімназійна церква Пресвятої Богородиці не можна відкрити кітнізо?

Ю.С.: І все ж потрібно перш за все опублікувати проєкти основних документів.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Певного консенсусу під час круглого столу було досягнуто. Але він виявився нестримним. Через кілька днів, в Кіровоград завітав представник Міністерства оборони України полковник Моторін, у Будинку офіцерів мала відбутися зустріч заіканале них осіб. Її було зірвано: кілька десятків чоловік на чолі з членом СПУ Є.Чабаненко блокували приміщення. Вони мали плакати: "Народна армія єдиний", "Отозвать Пайченка". Зустріч вирішено було перенести в кабінет голови міської Ради В.Мухіна, але збуджена процесія вивірталася і туди. Крик, лайка не сприяли конструктивності, тож вирішення питання знову відкладено. "Делегація від народу" /?/ скористалася навіть ім'ям і авторитетом Героя Радянського Союзу Верхоланцева. Люди у, яка за станом здоров'я вже кілька років не виходить з дому, привезли до міськради, як свого спільника. В ім'я "ідеалів" /?/ методів доставки їх не вибирали, тим самим висловивши неповагу до міської влади і продемонструвавши свою справжню суть.

Ми говорили з Тетяною в її редакторському кабінеті кілька годин. Під кінець розмови вже не можливо було її сидіти, її тримати ручку в руках — від холоду змозило пальці. “У нас не топлять, — кутається в пальто редактор, — давно вже... Спочатку хоч трохи протоплювали, тепер ось зовсім перестали. Після нових цін комунальні збанкрутіли, а ми на централізованому опаленні, як і друкарня. Так що посилено чекаємо весни — вона зігріє...”

На пастя, відсутність комунального тепла в кабінетах не позначається на температурі редакційних взаємостосунків, яка після серпнево-жовтневих подій 1990 року не опускається до критичної межі. Результатом тих подій стали вибори у редакції нового керівника, і райкомові партії та районній Раді, які разом з трудовим колективом були співзасновниками газети, лишилось тільки номінально затвердити редактором компаніївської районки Тетяну Дзеркаль, за кандидатуру котрої проголосувала абсолютна більшість працівників редакції. Вона про той час згадує не дуже охоче.

— Після останніх змін і реформ, коли на нашу голову впали проблеми з папером, грошима, розповсюдженням, цінами, те, що сталося півтора року тому, зараз уже здається не таким суттєвим, суцільно дрібничею. Хоча...

Якщо все ж повернутись до тих подій, то я вважаю, що колектив тоді повів себе надзвичайно мужньо. І не важливо, хто був би обраний редактором — чи я, чи якась інша людина. Суть не в цьому. Важливо інше — люди, побачивши, що в суспільстві відбуваються доводжені зміни, не схотіли більше миритися із принципами роботи колишнього керівника. Це так, в загальному, у деталі вдаватися не хочу.

Ну, а як це відбувалось? Зібрали збори трудового колективу, провели голосування, результатом якого стало виявлення недовіри редакторів як керівників. На цих зборах і вплинула моя кандидатура.

КОР.: Чому саме ваша? Чи були ще якісь, інші?

Т.Д.: Ні, інших не було. А чому саме моя? Ну, не знаю, спитайте у людей. Я себе не пропонувала і до крісла не вважувалась, але коли мене висунули — не відмовилась.

Чому? Як би це точніше сказати? Я побачила, що люди повірили в те, що і у нас можливі якісь зміни, зрозуміли, що ми можемо працювати краще і планку гласності в нашій газеті давно пора піднімати вгору. А з другого боку — мені було приємно /і не бачу тут нічого крамольного/, що у колективі мене цінують і в мене вірять.

Хоча, ще раз наголошую — за свою посаду не тримаюсь і якщо виникнуть якісь непорозуміння, безболісно попрощаюсь із цим кріслом — менше буде клопотів і спокійнішим життя.

КОР.: Ми з вами, Таню, колеги, і я, як і ви, добре знаємо нинішні газетні проблеми. Хоча вам, як редакторів, дістається набагато більше. Я пам'ятаю ваш емоційний виступ минулої осені на конференції обласної організації Спілки журналістів України, де ви говорили про ці проблеми і пропонували винести їх на позачерговий журналістський з'їзд, який уже відбувся в січні і делегатом якого ви були обрані на тій же конференції.

Т.Д.: Від того, що говорила тоді, не відмовляюсь і зараз. Низова преса у нас, до якої відноситься і районна — в неймовірно складному становищі, фінансовому, маю на увазі. І залежить воно від засновника, яким, як правило, є районна Рада. Ну а хто платить гроші, той і замовляє музику. З одного боку — кошти, з другого — лояльність. По суті, газети такі залишилися відомчими. Як же тоді з прямим обов'язком журналіста інформувати про все, що відбувається навкруг — незалежно від політичних симпатій і навіть власних амбіцій. Чим же це відрізняється від того, що було до 19 серпня, коли газети підготували і “скерували в потрібне русло” райкоми партії?

Я за те, щоб районна преса мала централізовану дотацію з державного бюджету, як це було колись раніше, аби на місцевому рівні вона була фінансово незалежною. До речі, у Швеції, оце недавно читала, такі місцеві видання утримуються за рахунок держави. Значить, там вони потрібніші, ніж у нас? Знаю, що не всі згодні зі мною, бо грошова скрута зараз не тільки в районках, а й в обласних і республіканських газетах, але ж я пам'ятаю слова Леоніда Макаровича Кравчука, який сказав на вже згаданому з'їзді журналістів України, що він не уявляє собі район без районної газети. Однак, одна справа не уявляти, а зовсім інша — сприяти тому, аби вона була.

КОР.: У вас засновник теж районна Рада?

Т.Д.: Співзасновник. Бо засновників два — рада і трудовий колектив редакції. Причому, колектив у співзасновників не

з 19 серпня минулого року, як це сталося у багатьох інших газетах, а з часу реєстрації “Прапора Леніна” /так донедавна називався наш “Степовий край”/ в обласному управлінні по пресі. Ми тоді переконали двох інших співзасновників — райком партії і райраду, що колектив теж має певні права на газету. З нами згодились.

Тепер ось лишилися удвох і удвох

якось маємо й викручуватись. Прогнози досить невтішні: на поточний рік потрібно більше 700 тисяч карбованців дотації. Минулого року мали 170 тисяч, позаминулого — 70. От і рахуйте, за два роки витрати збільшилися у 10 разів — при практично тій же передплаті і тому ж самому штаті. Ціни, ціни. Буквально на все. У кільканадцять разів.

КОР.: Нам, журналістам, коли ми починаємо розповідати про свої біди, часто докоряють — що ж ви тепер плачете, самі хотіли незалежності, ратували за вільну пресу... А один поважний чоловік при посаді, виступаючи у нас в редакції і згадавши “минулі заслуги” “МК”, так і сказав, що наша газета успішно допомагала розквітати підвалини колишнього ладу і тепер має пожинати плоди своєї діяльності. Ось так. Виходить, винні в усьому журналісти і розпачуватись за хаос в суспільстві повинні вони?

Т.Д.: Як би це було дійсно так, то знайти вихід із нинішньої ситуації було б дуже просто. І не журналісти винні у ліквідації колишнього ладу, хоч вони теж внесли в цю справу свою частку, — він сам підписав собі смертний вирок, коли останнім своїм аргументом вибрав танки.

А щодо того, що ми плачемося... Я вже згадувала, що у нас передплата лишилась практично на тому ж рівні, що і в попередні роки — чотири тисячі з гаком. Це на 18 тисяч населення в районі. Таким чином, передплатником “Степового краю” є якщо не кожна сім'я, то принаймні, дві сім'ї з трьох. Це показник чи

ні, якщо брати у відношенні до інших газет?

Можуть сказати: у вас, мовляв, передплата ціна була не дуже великою. Так, ми коштували 10 карбованців. Але ж були й інші газети — обласні, республіканські, вартість яких коливалась на тому ж рівні. Я не можу сказати, що їхнє співвідношення в Компаніївському районі аналогічне.

Значить, тут уже і без слів Президента зрозуміло, що без районної газети обійтись дуже важко: люди хочуть знати, що робиться в сусідньому колгоспі, які зміни відбуваються на найближчому владному рівні, цікавляться найнайсущнішими питаннями. І ми допомагаємо їм — інформуємо, підказуємо, радимо, одним словом, я вважаю, що у нас зв'язок читачів і газети дуже міцний.

КОР.: Ви ось уже півтора року редактором. Кажуть, нова мітла по-новому чете... Щось змінилось у вас — в структурі редакції, штаті, у підготовці матеріалів?

Т.Д.: Це до того, чи я нікого “не

КОР.: Думаю, Таню, що вам довелося працювати тут ще довго, і бажано, щоб так і було. А як комплімент, хочу сказати, що ваша районка звичайно дуже змінилась — в позитивному плані. Я не можу конкретно пояснити чому, не певно, суб'єктивне сприйняття. Але коли я переглядаю газету, то невольно відчуваю у ній жіночу руку. У нас нема такого відчуття?

Т.Д.: О-о-о, до якоїсь досконалості нам ще дуже-дуже далеко. Щоб це справді було так, треба в першу чергу нормалізувати процес виходу газети. Ми набираємось тут, в Компаніївці, друкуємось в кіровоградській районній друкарні: там офсетний друк, у нас — тільки високий. Передавання набраних матеріалів і слайдів у Кіровоград — через автобуси, інколи вони не ходять: немає бензину, значить, зривається вихід газети. Колись водії транзитного автобуса заїздили до друкарні на автовокзалі /туди з друкарні за ними приїжджають/ і завіз аж у Новоархангельськ... Так що нестача пального в автопарках для нас така ж болюча проблема як і дефіцит грошей та паперу.

А щодо жіночої руки... Не знаю. Я тут не бачу. Відповідав їм секретарем у нас чоловік — Олександр Поклонський, мій заступник теж чоловік — Іван Макарович Нечитайло. Із завідувачих чотирма відділами тільки одна жінка — Галина Бережна. Практично всю газетну роботу виконують вони, а моя “жіноча рука” з'являється на сторінках “Степового краю”, на жаль, досить рідко: редактор на сьогодні більше завгосп /дістати, випросити, вибити/, аніж творчий працівник.

КОР.: Таню, ми з вами все про роботу та про роботу, а ви, між іншим, крім усього, ще й симпатична жінка. У кожному суспільстві побутує думка, що жіноцтво на певному етапі свого життя має вибирати: або кар'єра, або сім'я: на двох конях усидіти надзвичайно важко. Ви що вибрали?

Т.Д.: Я поки що на двох конях. Але коли така дилема постане, виберу сім'ю.

КОР.: Вам не потрібна кар'єра?

Т.Д.: Мені потрібна сім'я.

КОР.: Як ставляться ваші домашні до того, що ви — керівник, посадова особа, хоч і районного масштабу?

Т.Д.: Мій чоловік після того як мене все-таки затвердили редактором відразу ж пішов з редакції /він працював тут на радіо/ — “не хочу, щоб ти мною керувала”. Так що керівник я тільки тут, а вдома — на других ролях. І не роблю з цього трагедії. У сім'ї я, перш за все, дружина і мати /у нас 14-річний син і 6-річна донька/, тому, прийшовши додому, всі свої виробничі клопоти і проблеми залишаю за порогом.

КОР.: Вони ніколи не прориваються через цей поріг?

Т.Д.: Газетного паперу вистачить до кінця березня, гроші за наступну тонну треба перерахувати в обласне управління по пресі заздалегідь /в минулі роки ця тонна коштувала 300 крб., тепер 16 тисяч/, дефіцит бюджету районної Ради, яка має давати дотацію, близько 40 млн. крб., редакційна машина настільки розбита, що день їздить — тиждень ремонтується... Якої висоти треба мати поріг, аби оце все і багато іншого не змогло його подолати?..

ВІД АВТОРА: Після невдалого абітурієнства Тетяна Дзеркаль, прийшовши в 1972 році в компаніївську районну газету коректором, через вісімнадцять років стала її редактором. За цей час вона заочно закінчила журфак КДУ і спізнала поетапну роботу кореспондента, зав. відділом, відповідального секретаря, заступника редактора. Так що, як модно було говорити раніше, на керівну роботу прийшла з низів, пройшовши всі шаблі службової драбини. Під час кардинальних серпневих подій, які почалися в редакції ще за рік до московських, вона разом з колективом відстояла своє право мати власні переконання і говорити про реальні зміни в суспільстві не тільки десь в кулуарах чи в колі сім'ї, а на сторінках газети, причому на сторінках газети — в першу чергу. Як любить Тетяна повторювати: “в газеті давно треба було піднімати планку гласності...”

Вона вже піднята: з'явилась інформація про зловживання службовим становищем посадовими особами, про моральні виверти чиновників при владі, полетіли критичні стріли у бік раніше “недоторканих” працівників торгівлі, на критику про махінації яких було закладене негласне табу. І якщо не стійка позиція колективу редакції, на яку спирається Тетяна, хто знав, що б трапилось за ці півтора року її керівання.

Ми дуже рідко пишемо про своїх колег журналістів і, як

правило, згадуємо про них у день нашого професійного свята. Як їм доводиться до цього свята і після, та ще зараз, у цей неймовірний час, знають тільки вони.

Читач, одержуючи черговий номер газети, навіть не здогадується, в яких, часом екстремальних, умовах він готувався, важливий — результат. А стреси, нерви, недоспані ночі, коли матеріал пишеться “в номер”, часом навіть сльози /ними грішиться жіноцтво/ — то все робота, то будні. Я не знаю, чи плакала коли-небудь від безсилля перед щоденно зростаючими проблемами Тетяна /вона хоч і редактор, але ж легка журналістська будні, серед яких радісні хвилини бувають так рідко, хоча побажати їй, і всім колегам-жінкам — тішатися чоловіки думкою, що вони сильніші, основний тягар клопотів несе на собі ви. Встигаючи між роботою, милостиво дозволяючи вам про них підкуватись... Жінок серед творчих працівників компаніївської районної колектив став перед вибором. Коли в критичній ситуації, про це не жалкують... Інтерв'ю взяла О.ПИЛИПЕНКО.

сміт Компаніївка.

“ТИ ПІШЛА — Я НЕ БУДУ СТРАЖДАТИ...”

... Що ж виколисувало його пісню? Соловейко в завербленому березі, ясен місяць, тихий чебіт птахів, мамин спів? Може, й усе це разом. Та як би там не було в його недалекому дитинстві, українська пісня стала його життям. Я чув про Миколу Високоляна від молоді села Мар'ївки Компаніївського району і вирішив узяти в нього інтерв'ю.

КОР.: Миколо, твої друзі розповідали мені про тебе як про сучасного артиста...

М.ВИСОКОЛЯН: Ну, це вже вони перебільшили. На сцені я виступаю, як і всі інші учасники. Не знаю, чим це я їх зацікавив.

КОР.: Не знаєш чим? Щось приховуєш? Зізнавайся, що за секрет?

М.ВИСОКОЛЯН: Нашій молоді подобаються пісні і музика, як я пишу.

КОР.: Коли ти вперше почав писати?..

М.ВИСОКОЛЯН: Ще у третьому класі. Пам'ятаю, вчителька моя Марія Павлівна Невдаха на уроці запропонувала писати твір на зимову тему. За хвилину п'ятнадцять я написав вірш. Вчителька, звичайно, схвалила і поставила хорошу оцінку. У шкільні роки грав у духовому оркестрі. Вже на той час перед собою поставив мету — писати музику і до неї слова. Але про це нікому не говорив... Після закінчення школи вступив до Олександрійського куль-

тосвітнього училища, практику проходив у Єлисаветградському будинку культури. А згодом служба в армії.

КОР.: Але, мабуть, і там не розлучався з музикою?

М.ВИСОКОЛЯН: Звичайно. Тим більше, що служити довелося у музвзводі. У нас там був свій військовий ансамбль.

КОР.: Мабуть, більше пишеш пісні про кохання, розлучення...?

М.ВИСОКОЛЯН: Я пишу і про кохання, вірність, розлучення. Ось цю пісню, яку ви слухали, я написав в армії. Це пісня сумна, а сумна тому, що в ній щем моєї душі від зради... Дівчина, яку я кохав, проводжала мене на службу, обіцяла бути вірною, чекати мене. Але така обіцянка тривала недовго. Мені до кінця служби лишалось шість місяців, і тут прийшов лист від неї, у якому повідомила, що виходить заміж... На душі тягар з'явився, але я переборював себе. І ось саме в цю хвилину я й написав слова для пісні “Ты ушла, но я не буду страдать...”

КОР.: Мені відомо, що ти працюєш у Федорівській школі, викладаєш музику. Важко працювати з учнями?

М.ВИСОКОЛЯН: Працювати, звичайно, як і кожному вчителю співав, нелегко. Але радісно стає, коли учні виправдовують твій труд. У школі в мене дитяча самодіяльність. А в Будинку культури в радгоспі “Лісне” є дівочий ансамбль. От саме для них я і пишу свої пісні, музику. І у Мар'ївці теж частий гість на сцені Будинку культури. Адже тут я народився, тут і батьки мої живуть, друзі...

КОР.: Які твої задуми?

М.ВИСОКОЛЯН: Зараз ми готуємо концертну програму, плануємо виїхати з нею по селах.

КОР.: Що ж, хай щастить тобі, друже. Успіхів на естраді!

Розмову вів Л.САВИЦЬКИЙ, с.Мар'ївка, Компаніївський район.

На знімку: Микола ВИСОКОЛЯН.

Нарешті, ми можемо виконати ваші численні прохання, дорогі читачі, і вислати за вашим бажанням фото улюблених артистів. Подивіться на знімки. Вам подобаються ці знімки? Ціна одного —

16 КРБ.

КЛУБ “ВАШІ КУМИРИ”

Відправте цю суму з будь-якого поштового відділення на розрахунковий рахунок редакції № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м.Кіровограда, МФО 323293 і квитанцію про відправлення грошей і чистий конверт із вашою адресою вгорі та замовлення /чий портрет ви хотіли б мати/ присилайте за адресою: 316050, Кіровоград, вул.Луначарського, 36, редакція “Молодого комунара”. “Ваші кумири”. Ви одержите чорно-білі фото, художньо виконані на папері високого гатунку і, звичайно, куди більшого розміру й ліпшої якості, ніж вийшли тут, у газеті. Пишіть, і до вас завітають ваші кумири!

Сподіваємося, ця інформація задовольнить цікавість О.Булбо з Новомиргородського району, А.Стрельбицької з Вільшанки, Л.Ісценко з Новомиргорода, кої побачили рекламу “Ваших кумирів”, опубліковану в новому додатку нашої газети “Кур'єрчик”. Після цього ми одержали перші замовлення і вже виникли певні проблеми. Наприклад, від читача Кириченка з Олександрії надійшло замовлення й конверт, але немає квитанції про оплату. А І.Плюхін з Новоукраїнки навпаки — прислала квитанції про оплату двох порт-

ретів і конверт, а чий фото хотіла б мати, не вказала. Тож просимо вас, друзі, виправити ваш недогляд. В майбутньому на ваші запитання ми відповімо не листами, а через газету. Стежте за рубрикою “Ваші кумири”. Там же публікуватиметься й інформація про поповнення нашої картотеки новими портретами.

І, як завжди, пропонуємо спочатку перевірити завдання минулого туру.

ЗАВДАННЯ 1

1. Та8 Th4	2. Та3+Kpg4	3. Се6х
1. ... Th3	2. Cd5+Kpg4	3. Та4х

ЗАВДАННЯ 2

1. Ca6 T:f5	2. Cd3+Kp:d5	3. e4х
1. ... Kp:d5	2. Fb7+Kpc5	3. Fb5х
1. ... Kd6+	2. K:d6 Kp:d5	3. Cc4х
1. ... Td1	2. K:g3+Kp:d5	3. e4х

ЗАВДАННЯ 3

1. Ca3 ^	2. Fb7+Kpe6	3. Fc8+Kpd5 (Kpf7)	4. Fc4(Fe8)х
1. ... f5	2. Ke8+Kpe4	3. Fa4+Kpd5	4. Kc7х
1. ... Ca2	2. Kc8+Kpe4	3. F:g4+	4. Ke7х
1. ... e4	2. Kb7+Kpe5	3. Fb5+Kpe6	4. Kd8х

ЗАВДАННЯ 4

1. Tc1 Ca2	2. Kf7ab	3. Kf6(hg)	Kg5	4. Kf3(Kc4)х
2. ... Kf6	3. hg(ab)	4. Kc4(Kf3)х		
2. ... hg	3. ab(Kf6)	Kd6	4. Ke4(Kc4)х	

А зараз нові завдання.

ЗАВДАННЯ 1

Білі: Kpf1, Fe1, Та3, Ce3, Cg2, n.n. c4, d4, d5, f2(g)
Чорні: Kph2, Fb8, Tc2, Cb4, Kc3, Kd8, n.n. b4, e6, e4(g)
Мат у 4 ходи.

ЗАВДАННЯ 2

Білі: Kpb1, Ff4, Kb4, Kd6, n.n. a3, c2, f2, g4, g5, h3(10)
Чорні: Kpd4, Та7, Tg8, Kd8, Kh4, n.n. a4, e4, f3(8)
Мат у 4 ходи.

ЗАВДАННЯ 3

Білі: Kph8, Td5, Cb7, Kb8, Kc7, n.n. f2, f5, g3(8)
Чорні: Kpe4, Th1, Ca3, Kd2, Kg7, n.n. b3, b2, c4, d3, f4, f3(11)
Мат у 3 ходи.

Біля входу в дитячий садок стояв хлопчик років п'яти й уважно дивився на доріжку, по якій йшли мами і тати. Поспішали за своїми дітками.

Було досить холодно, малюк мерзлякувато стенов худенькими плечима, притримуючи рученятами комір не по сезону легенької курточки, щоб за шию не потрапляли колючі краплини дощу. Хлопчик чекав батька...

А дощ усе лив і лив. У рідких невиразних калюжах відблискували насуплені хмарини, непривітне сонце, стіни затишного дитячого пристановища.

Малюку, однак, калюжі поганки зовсім не були огидними. Навпаки, навіть подобалися. З однієї, за надто простої обставини: вони віддзеркалювали поспішаючих батьків. Отже, незабаром у їхній примарно-непостійній глибині виникне і знайомий до щемо силует.

Хлопчик здригнувся, йому раптом справді здалося, що кризь тонке водяне скло на нього дивляться лагідні очі батька. Але це був не він, прийшли за Вовкою...

“Щось сьогодні він запізнюється”, — занепокоївся хлопчина. Аж ось почулися стрімкі кроки, а за мить показався й він сам. Високий, гарний, сильний, ехожий на одного кіноактора, прізвиська якого Сергійко ще не знав. А мати часто казала: “Ти — викопаний тато” і ніжно скуповджувала його пшеничне волосся.

Сумна історія

Він заховався за рогом, утиснувшись у невеличку заглибину поміж стіною і дверима. Батько пройшов мимо. У молодшу групу.

Хвилини через п'ять повернувся, ведучи за собою Світланку. Вона була на три роки молодша від Сергія, якому вже незабаром до школи. Дівчинка довірливо тискала теплу, міцну руку. Руку його батька.

Ось вони проминули вхідні ворота, вийшли на вулицю. Батько зупинився, лагідно нахилився над малою, дбайливо поправив в'язану шапочку, підняв вище комір пухнастої, сліпучо-білої шубки. Як і йому колись...

Обережно виглядаючи зі своєї незатишної схованки, хлопчик крадькома спостерігав за ними, потім неспішно залишив свою вахту і поволі попростував слідом.

уп'явшись оченятами у рідну постать. Незабаром дві фігурки — велика й маленька зникли вдалині.

Несподівано, немов ужалений, Сергійко стрімголов побіг назад у дитсадок. Він забачив на стежці підстрибуючу, нервово ходу дядька Вадима, що поспішав забрати його з групи.

Хлопчик знову заховався у тісний прохолодний закуток, сів на мокрий цемент і гірко заплакав.

Він ніяк не міг зрозуміти: чого так на світі білому коїться: рідний тато забирає із дитячого садка додому Світланку, а чужий і противний дядько Вадим — його?

А трапилася досить-таки буденна й прозаїчна річ. З точки зору дорослих. Після розлучення Сергійкова матуся знайшла собі іншого чоловіка — Вадима Петровича, а батько, у свою чергу, пішов у прийми до тьоті Валі, що жила із дочкою Світланкою. І тепер кожний забирає “своїх”. Згідно зі змінами в паспорті...

Та Сергійко ще не доріс до паспорта: у його крихітному люблячому сердечку були міцно викарбовані лише два імені — матері і батька. Справжнього, а не вітчима.

Біля входу у дитячий садок стояв хлопчик років п'яти й уважно дивився на доріжку, по якій йшли мами й тати. Поспішали за своїми дітками.

І в цю хвилину мить надвір вивели молодшу групу. Сергійко углядів серед верескливого гурту

малюків свою “кривдницю”. Він щодуху підбіг до Світланки і з силою штурхнув малу на брудну землю.

— Ось тобі, — просопів збуджено, — будеш знати, як батька відбирати...

Дівчинка не закричала, тільки закрила обличчя маленькими рученятами, тихенько схлипуючи.

Сергійка раптом також ніби хтось ударив. Він обережно підняв “сестричку”, витер слюзи. Потім витягнув з кишені іграшкового ведмедика — свій талісман — і віддав дівчинці.

Вона неспішно підняла очі, великий і мокрий, трохи злякано подивилася на хлопця. Ніяково посміхнулася, повільно виняла маленьку ляльку і нерішуче простягнула Сергійкові.

Хлопчик лагідно нахилився над малою, дбайливо поправив набік в'язану шапочку, підняв вище комір пухнастої шубки і попрямував в гору.

Нін несподівано збагнув своїм, здавалось, розумом, що і в Світланцідесь є справжній рідний батько, який теж забирає з іншого дитсадка чужих синів чи дочку.

“А невже не можна прийти лише за своїми, рідними? — сумно замислився хлопчик. — Навіщо ж так усе заплутувати?”

Юрій ЛУКАШЕВСЬКИЙ, м.Новоукраїнка.

КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

Мені 20 років, сузір'я Тілець, зріст 175 см, брюнетка з голубими очима, скромна, без поганих звичок, живу з батьками, до бродушна, поважаю гумор, люблю слухати музику. Хотілось би зустріти хлопця 22-25 років зростом не нижче 180 см, без поганих звичок, з добрим і чуйним серцем. Хочу щоб він не аживав спиртного. Хлопця без серйозних намірів прошу не писати. Прохання писати фото.

Олена.

Аб. 143.

В мені живе надія, що я обов'язково зустріну єдину, кохану, довгождану, з котрою створю сім'ю, де пануватиме віра, надія, любов, доброта, ніжність, теплота, сім'ю, де взаємини будуть побудовані на взаємоповазі та розумінні, де не буде місця брехні та зраді, де кожен відчуватиме поруч себе надійного друга. Якщо є дівчина чи жінка до 35 років, котра хоче бути найщасливішою, то відгукніться. Мені 30 років, за професією робітник. Був одружений. Від шлюбу є двоє дітей, житлом і матеріально забезпечений.

Ю.

Аб. 144.

Мені 37 років, зріст 165 см, був жонатий, але дітей немає. Працюю в місті, живу

на квартирі, хоча є свій будинок у селі. Хотілося б, щоб відповіла дівчина чи жінка з сільської місцевості. Коли є дитина, не біда. Жінок легкої поведінки прошу не писати. Відповім на лист з фото, повернення якого гарантую. Адреса: 316050, Кіровоград, головпоштамт, до запитання, пред'явнику паспорта III-ОЛ № 531810.

Микола.

Аб. 145.

Мені 20 років, 160 см, приємної зовнішності, спокійний, урівноважений до спиртного байдужий, живу в селі з батьками, тракторист. Хочу познайомитися з

дівчиною від 18 до 23 років, освіта значення не має, аби вона була з серйозними намірами на подружнє життя. В першу чергу відповім на листа з фото, яке при потребі поверну.

Колія.

Аб. 146.

Сподіваюся зустріти вірну супутницю життя віком від 37 до 45 років, на зріст не вищою 160 см, не схильною до повноти. Мені 45 років, 170 см, освіта середня, живу в Кіровограді, відповім на лист із фото. Адреса: Кіровоград, головпоштамт, до запитання, пред'явнику паспорта V-ОЛ № 713728.

В.

Аб. 147.

Мені 29 років, працюю в селі-механізатором, без шкідливих звичок, матеріально забезпечений. Мрію зустріти дівчину від 23 до 28 років, можна з дитиною, освіта та професія значення не мають, була б вона чуйна і добра. Адреса: 317256 Кіровоградська обл., Новоукраїнський р-н, Дмитрівське п/в с. Лозоватка, Бройко Володимиру Івановичу.

Аб. 148.

ЗАГУБЛЕНО

Загублений студентський квиток №91120444, виданий КІСМом СОКУ-РУ С.М., вважати недійсним.

* * *

Загублений студентський квиток №485/91, виданий Кіровоградським педінститутом Сергію Олексійовичу МАРМАЗІНСЬКОМУ, вважати недійсним.

* * *

Загублений студентський квиток, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування на ім'я В.М.ША-ПОВАЛОВА, вважати недійсним.

* * *

Загублений студентський квиток, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування на ім'я В.Д.КУДРІ, вважати недійсним.

Оголошення

Довідки

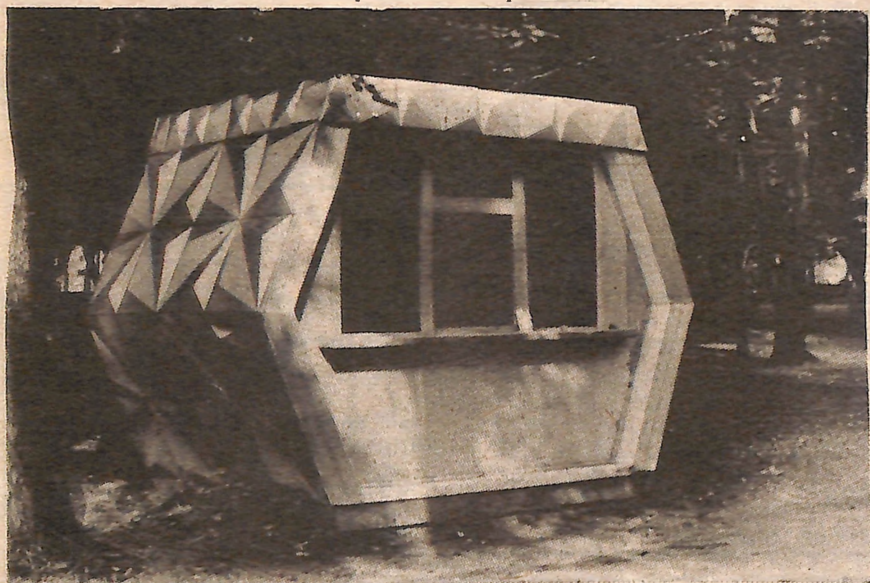
Реклама

ТЕРМІНОВО І НЕДОРОГО!!!

В обласному автоучкомбінаті продовжується комплектація п'ятимісячних груп з підготовки водіїв категорій "В-С" з денною та вечірньою формою навчання. Звертайтеся по телефону 27-41-46 та 27-24-40.

ВАМ ТРЕБА ГАРАЖ?

Відділ автоматизації та механізації виробничих процесів спільно з цехом верстатобудування, механізації і автоматизації кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках "Червона зірка"

надає послуги по проектуванню, виготовленню і монтажу /при необхідності/ з металу і комплектуючих виробів замовника:

— різних засобів для підняття і переміщення вантажів /кранбалки, монорельси і т.п./;

— металевої тари та місткостей /для сипучих матеріалів, рідини/;

— транспортерів, конвейерів;

— засобів механізації при навантажувально-розвантажувальних та транспортних роботах;

— механічних воріт;

— металевих гаражів;

— устаткування для тваринництва;

— обладнання для спортивних залів, дитячих майданчиків, піонертаборів;

— різноманітних металоконструкцій.

Проектування і виготовлення здійснюють спеціалісти, атестовані на знання Правил держтехнагляду за безпечною експлуатацією вантажопідйомного устаткування.

За довідками звертатися по телефонах:

27-84-94

27-83-13

27-83-75

27-87-36

27-83-52

Приземи

ДЛЯ ЛЕГКОВИХ АВТОМОБІЛІВ — МРІЯ КОЖНОГО АВТОМОБІЛІСТА

"Торгівельна фірма "Коло" при Кременчуцькому колісному заводі реалізовує у вільному продажі:

Причепи для легкових автомобілів мод. КМЗ-8136.

Відкидні /передній та задній/ борти кузова, складне днище з видовжувачем, додаткові підставні борти дозволяють Вам транспортувати великогабаритні та довгомірні вантажі вагою до 380 кг зі швидкістю до 90 км на годину. Причіп має незалежну підвіску та винесені за кузов колеса.

Вартість причепа: 20000 карбованців, з них — 3000 купонів.

Причепи для легкових автомобілів мод. ПМЗ-8131.

Габаритні розміри: 2770x1620x1100.

Вантажопідйомність — 350 кг.

Передбачено встановлення колес для автомобілів "ВАЗ" та "Москвич".

Вартість причепа 10950 карбованців, з них — 3000 купонів.

Наша адреса: 315311, м. Кременчук, Полтавська обл., переїзд Ярославський, 8. Контактний телефон 5-18-88.

ЗДІЙСНІТЬ СВОЇ МРІЇ СЬОГОДНІ, БО ЗАВТРА ЦЕ БУДЕ ЗНАЧНО ДОРОЖЧЕ!

Загублений студентський квиток, виданий Кіровоградським машинобудівним технікумом на ім'я О.В.СТЕПАНЕНКО, вважати недійсним.

Театр

ІМЕНІ М.Л.КРОПІВНИЦЬКОГО

21 березня — драма Михайла Старицького "Ніч під Івана Купала"
22, 27 березня — імре Кальман, "Сільва"

24 березня — драма Івана Карпенка-Карого "Наймичка"
25 березня — Франс Легар, "Весела вдова"

Початок вистав о 19.00 — у будень, о 18 годині — у суботу і в неділю.

понеділок

23 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.15 А. Адан. "Жіэль". Вистава. 10.00 Художній фільм "Ідеальний злочин". 11.30 Канал "Д". 12.30 УТН. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. Кавалери запрошують дам. 16.45 М.Куліш "97". Вистава. В перерві — телефільм "Гордість Трепівки". /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Хто ми? Громадсько-політичний відеотижневик. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Ай Пі Київ інформує. 21.05 Урядовий вісник. 21.35 До 150-річчя від дня народження М.Лисенка. Художній фільм "І в звуках пам'ять відгукнеться". 23.05 Чемпіонат України з футболу. СКА /Одеса/ — "Динамо" /Київ/. II тайм. 23.45 УТН.

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

5.00 Ранок. 7.35 Нове покоління обирає... 8.30 Старі добрі казки... "Снігуронька". 10.15 "Адмірал Ушаков". Документальний фільм. 10.45 Виступ ансамблю "Забави". 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 Прем'єра документального телефільму "Без гриму". 13.15 Телемікст. 14.00 Новини. 14.25 Це було...було... 14.45 "Давидов і Голіаф". Короткометражний художній телефільм. 15.10 Прем'єра документального телефільму "У липу блискавка не б'є". 15.40 "Машенька". Художній телефільм з циклу "Перше кохання". 17.00 Новини. 17.25 Футбольний огляд. 17.55 НЕП. 18.25 Прем'єра художнього телефільму "Я — хрещений Пеле". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 "Нова студія" представляє: "Ситуація". 21.00 Авторське телебачення: "ТВ-галерея". "Одначе". "Відлуння". 23.00 Новини. 23.20 "Нова студія" представляє: "Відеомікст". 0.00 "Єгипетські ночі". Фільм-концерт.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.20 Італійська мова. 8.50 Дозвілля. Птахи поруч з нами. 9.05 Бесіди про російську культуру. 9.50 Чемпіонат світу і кубок світу з біатлону. 10.50 Ура. Канікули. "Раз, два — горе не біда". Художній фільм. 12.25 Цирк на сцені. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Ура. Канікули. "Чарівник Смарагдового міста". Мультфільм. 1-а, 2-а серії. 15.45 Дитяча година /з уроком німецької мови/. 16.45 ТІНКО. 17.00 Трансросефір. 17.45 Дозвілля. Колекціонер. 18.00 Надбання республіки. 18.30 Антракт. 18.40 Телебійка інформує. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожен день. 19.30 Сні про Ізраїль. "Олім Хадашим". 20.20 Теле-театр Росії. Н.Тэффі. "Замість політики". 20.55 П'яте колесо. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. 22.20 П'яте колесо. Продовження. 23.05 Сам на сам при свідках. І.Шведова.

вівторок

24 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Г.Тютюнник. "Коріння". Телевистава. 10.10 Для дітей. "Клоун-мім-театр". Арт-обстріл. 11.05 Музика у кафедральному соборі. 12.10 УТН. 12.25 Доброго вам здоров'я. Мануальна терапія. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. Веселка. 16.45 На допомогу школі. Музика. Українські мотиви в творчості М.Римського-Корсакова. 17.15 "День за днем". /Кіровоград/. 17.45 "Летючий корабель". Лялькова вистава. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Студія "1 грудня". 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Реклама. 21.05 Вперше на екрані УТ. Художній фільм із субтитрами "У мене все гаразд". 22.25 Вікна. 22.45 Концерт Мюнхенського симфонічного оркестру. 23.15 УТН. 23.35 Незабутні. Г.Юра.

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

5.00 Ранок. 7.35 Концерт Державного ансамблю пісні і танцю "Марії Ел". 8.15 Мультфільм. 8.30 Старі добрі казки. "Як Іванко-дурник за чудом ходив". 10.00 Прем'єра науково-популярного фільму "Жертвопринесення". 10.30 Футбольний огляд. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.25 Ритмічна гімнастика. 11.55 Концерт з творів Ф.Шопена. 12.45 Мультфільми. 13.25 Блокнот. 13.30 Вам це потрібно? 13.45 Торговий ряд. 14.00 Новини. 14.20 "Спортивні кумири нашої молодості". Є.Гришин. 14.25 "Поруч з вами". Художній телефільм. 15.55 Мультфільм. 16.05 Дитячий музичний клуб. 16.45 Разом з чемпіонами. 17.00 Новини. 17.25 Мультфільм. 17.35 Прем'єра документального телефільму "Ілля Сельвінський. На зорі соцреалізму". Фільм 1-й. 18.15 Хокей. Чемпіонат СНД. Півфінал. 2-й та 3-й періоди. 20.00 Новини. 20.40 Вперше на телеекрані. Художній фільм "Башта з чорного дерева". 22.00 Тема. 22.45 Мультфільм для дорослих. 23.00 Новини. 23.20 Музичний прогноз. 23.40 Футбол. На шляху до Уемблі.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Французька мова. 1 рік. 7.50 Дозвілля. 8.05 Французька мова. 2 рік. 8.35 Дитяча година. З уроком німецької мови. 9.35 П'яте колесо. 11.20 Ура. Канікули. "Кошій Безсмертний". Художній фільм. 12.40 Селянське питання. "Підприємство і село". 13.00 Вісті. 15.00 Ура. Канікули. "Чарівник Смарагдового міста". Мультфільм. 3-я, 4-а серії. 15.40 Простір плюс. 16.10 Трансросефір. 16.45 ТІНКО. 17.00 Християнська програма. "Жила-була Гіта". 17.30 Дозвілля. Під знаком Риби. 17.45 Парламентський вісник. 18.00 Студія "Екстро". 18.40 Київська панорама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожен день. 19.30 Російське ТБ і РІА представляють громадську думку. "Батьки і діти". 19.45 Авто-шоу. 20.15 "Лінн Керрі — одна із сотень". Фільм-концерт. 20.35 Інформаційно-аналітична програма "Дзеркала". 21.05 "Фотографія на згадку". Моноспектакль Ю.Шифрина. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. 22.20 Реклама. 22.25 Екс-президент у Німеччині. 22.55 "Тайм-брейк". Тенісний огляд.

середа

25 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Художній фільм "Тині забутих предків". 10.35 Музичні зустрічі. Оперне мистецтво та молоді виконавці. 11.40 Документальний фільм "Галактіонович". 12.00 УТН. 12.15 Іспанська осінь в Одесі. За участю Іспанського гітариста Ф.Маралеса. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. "Казки Перського базару". Балетна вистава. 17.10 На допомогу школі. Музика. С.С.Гулак-Артемовський. 17.40 Симфонічна музика. Грає Дніпропетровський симфонічний оркестр. 18.10 "День за днем". /Кіровоград/. 18.35 Терпсіхора-92. День перший. /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Доброго вам здоров'я. /Кіровоград/. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Ай Пі Київ інформує. 21.05 Акценти. 21.20 Художній фільм "Поїздки у старому автомобілі". 22.40 УТН. 23.05 Для людей і для добра. Театр української пісні "Дивоцвіт".

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

5.00 Ранок. 7.35 Дитячий музичний клуб. 8.15 Старі добрі казки. "На злато кривель сиділи". 9.25 Прем'єра науково-популярного фільму "Пам'яті Йоріка, королівського блазня". 10.00 Брейнеринг. 11.00 Новини. 11.25 Документальний фільм. 11.45 Очевидне-неймовірне. 12.25 "Фермата". Інформаційно-музична програма. 12.55 Як досягти успіху. 13.10 Блокнот. 13.15 Телемікст. 14.00 Новини. 14.25 Сьогодні і тоді. 14.55 "Хто поїде в Трускавець". Художній телефільм. 16.05 Прем'єра художнього телефільму для дітей "Восьминоги з другого поверху". 3 серія. 17.00 Новини. 17.25 Польський досвід — для Росії. 17.55 Мультфільм. 18.10 Вперше на телеекрані. Художній фільм "Все нормально". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.35 Чорний ящик. 21.15 "Фермата". Інформаційно-музична програма. 21.45 Сеанс між сеансами. 23.00 Новини. 23.20 Звукова доріжка.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Німецька мова. 1 рік. 7.50 Дозвілля. 8.05 Німецька мова. 2 рік. 8.35 Освідчення в коханні. 8.50 Фольклор. "Невідомі культури". 9.45 Документальна панорама. "Шлях". 10.35 Театральний роз'їзд. "Пусть неудачник плаче...". 11.30 Ура. Канікули. "Недopesок Наполеон-третій". Художній фільм. 12.40 Селянське питання. "Земельна реформа". 13.00 Вісті. 15.00 Ура. Канікули. "Чарівник Смарагдового міста". Мультфільм. 5-а, 6-а серії. 15.45 Дитяча година. З уроком англійської мови. 16.45 ТІНКО. 17.00 Трансросефір. "Далекий Схід". 17.45 "Дозвілля. Авто". 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

четвер

26 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Концерт духовної музики. 9.30 Художній фільм із субтитрами "У мене все гаразд". 10.45 Дж.Россіні. Орагорія "Стабат матер". 11.45 Для дітей. Зірки на сцену. 12.25 УТН. 16.00 УТН. 16.15 РФМШ. Кубічні рівняння. 16.45 Для дітей. Веселка. 17.15 Мультфільм "Клаптик і хмаринка". Фільми 1, 2-й. 17.55 "День за днем". /Кіровоград/. 18.20 "Терпсіхора-92". День другий. /Кіровоград/. 18.50 Камерний концерт. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Віче. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Акценти. 21.15 "Гарт". "НЕП". "9 муз". "Диск". 23.15 УТН. 23.35 Художній телефільм "Дивний приклад жіночої помсти".

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

5.00 Ранок. 7.35 Виступ Узбецького фольклорного ансамблю "Шалала". 7.50 Мультфільм. 8.20 Старі добрі казки. "Степанова пам'ятка". 9.45 Сеанс між сеансами. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.25 Під знаком "Пі". 12.20 "Геннадій Гладков". Фільм-концерт. 13.10 Блокнот. 13.15 Телемікст. 14.00 Новини. 14.25 Романси російських композиторів на вірші О.С.Пушкіна у виконанні І.Архипової. 14.50 "За Ветлугою-рікою". Художній телефільм. 16.00 Таланти і поклонники. 17.00 Новини. 17.25 ... До 16 і старші. 18.05 Мультфільм. 18.15 Хокей. Чемпіонат СНД. Півфінал. 2-й та 3-й періоди. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "На полустанку". З циклу "Перше кохання". 21.35 Музика в ефірі: 22.30 Телескоп. 23.00 Новини. 23.20 Лімпопо. 23.50 Прем'єра телефільму "Рая".

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Іспанська мова. 1 рік. 7.50 Дозвілля. 8.05 Іспанська мова. 2 рік. 8.35 Дитяча година. З уроком англійської мови. 9.35 Тема з варіаціями. "Салют, Америко". Міжнародний фестиваль латиноамериканської музики. 10.10 Без ретуші. Є.Гайдар. У прес-центрі "Республіка". 11.10 Ура. Канікули. "Коли я стану велетнем". Художній фільм. 12.40 Селянське питання. "Калмицький фермер". 13.00 Вісті. 15.00 Ура. Канікули. "Чарівник Смарагдового міста". Мультфільм. 7-а, 8-а серії. 15.40 Школа менеджера. 16.10 Осіннь життя. 16.25 Музичний клас. 16.45 ТІНКО. 17.00 Манера. 17.45 Парламентський вісник. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

п'ятниця

27 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Документальний телефільм "І знову я на лежу не собі". 10.05 Мелодія через віки. 10.35 Художній фільм "Поїздки у старому автомобілі". 12.00 УТН. 12.15 Кінопанорама. 16.00 УТН. 16.15 Мультфільм "Клаптик і хмаринка". Фільм 3-й. 16.35 Мультфільм на замовлення. 17.45 Телефільм "Володимирська гірка". 18.00 Чемпіонат України з футболу. "Дніпро" — "Металіст". 2-й тайм. 18.45 Пісні С.Павлишина. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 "Зустрічі на Садовій". /Кіровоград/. 20.10 "Дзеркало". /Кіровоград/. 20.35 "Терпсіхора-92". День третій. /Кіровоград/. 21.00 Ай Пі Київ інформує. 21.05 Акценти. 21.20 Фільм-опера "Ріголетто". 22.50 УТН. 23.15 Телешоу "Бумеранг".

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільм. 7.45 Старі добрі казки. "Чорна курка, або Підземні жителі". 9.00 Музика в ефірі. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.25 ... До 16 і старші. 12.05 Мультфільм. 12.15 Клуб мандрівників /з сурдоперекладом/. 13.15 Блокнот. 13.20 Бридж. 13.45 Бізнес-клас. 14.00 Новини. 14.25 Подарунок меломану. 14.55 Переможці. 15.40 Мультфільм. 16.10 Рок-урок. 17.00 Новини. 17.25 Людина і закон. 18.05 Прем'єра художнього телефільму "На полустанку". З циклу "Перше кохання". 18.35 Театральні зустрічі. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Від представляє: "Поле чудес". "Політбюро". "Музобоз". "Шоу-біржа". "Хіт-конвейєр". У перерві — 23.00 Новини. 0.15 "Злочинець надіслав квіти". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.20 Англійська мова. 1 рік. 8.50 Дозвілля. 9.05 Англійська мова. 2 рік. 9.35 Ескулап. 10.45 П'яте колесо. 11.30 Ура. Канікули. "Червоненька квіточка". Художній фільм. 12.40 Селянське питання. Фонд "Відродження російського села". 13.00 Вісті. 15.00 Ура. Канікули. "Чарівник Смарагдового міста". Мультфільм. 9-а, 10-а серії. 15.40 Простір плюс. 16.10 Важкий вік. "Кенгуру". Спортивна програма для підлітків. 16.45 ТІНКО. 17.00 Паралельні світи. 17.45 Версія. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

субота

28 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 Чайковський на Україні. Музична передача. 9.00 Для дітей. Крок-91. 10.15 "Золота флейта" Франції. Грає А.Драбонкур. 10.35 "Коло-клоун-бок". Вистава театру "Нон-стоп". 11.20 Живе слово. Фольклорний гурт "Калина". 12.00 Ретрокінозал. Художній фільм "Принц та жабра". 13.20 УТН. 13.35 Естрадний концерт. 13.45 Доброго вам здоров'я. Відповіді на листи телеглядачів. 14.15 Виступає квартет "Явір". 16.50 "Під знаком питання" /про факти порушення законодавства України про заборону вивезення товарів народного споживання/. Прямий ефір. Телефон: 24-34-21. /Кіровоград/. 17.45 Сонячні кларнети. Самодіяльні художні колективи Одеської області. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Плейда. Художньо-публіцистична програма. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 АнтиСНД. 21.05 Програма Американської компанії "Сі-Бі-Ен". "Дорога до вічної любові". 22.35 УТН. 22.55 Художній фільм "Крадіжка". 1 та 2 серії.

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

6.30 Суботній ранок ділової людини. 7.30 Прем'єра телефільму "Я радий зустрічі з вами". 8.10 Мультфільми. 8.45 "ЕХ". Екологічна хроніка. 9.00 Ранкова музична програма. 9.30 Центр. 10.10 Гонг. 11.25 Це ви можете. 11.55 Жили-були. 12.25 Марафон-15. 13.15 Фільми-балети Ф.Слідокера та А.Афаєля. "Поєми". 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.20 Волейбол. Чемпіонат Росії. Чоловіки. 14.40 Кіно до запитання. 15.40 У світі тварин. 16.25 Від представляє: "Червоний квадрат". 17.05 Мультфільм "Бджола Майя". 17.30 КВН-92. 19.15 Політична кухня. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "Гріх лицедійства". 23.00 Новини. 23.25 "Кохання з першого погляду". День перший. 0.05 "Фатальне побачення". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Наш сад. 7.50 Мультфільм. 8.00 Баскетбольний огляд НБА. 8.30 Цирк на сцені. "Марафон дурнів". 9.10 Пілігрим. Російське бюро подорожей. 10.00 Відеоканал "Плюс одинадцять". 11.15 Як жити будемо? 12.00 Педагогіка для всіх. "Школа у світі, що змінюється". 13.10 Вісті. 13.20 Дім на Чистих Прудах. Кінофільм "Свій хрест". 14.45 "Болгарія: досвід та надії". 15.25 "Бурда моден" пропонує... 15.55 Познері До-нах'ю. Щотижнева програма з США. 16.50 Мультфільм. 17.20 Парламентський вісник. 17.35 "Задвірки-3". Благодійний вечір театру Ленком. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожен день. 19.30 Київська панорама. 19.50 "Палання дивних кольорів". /Художники Литовченки/. 20.50 Музичний фільм "Його батька пісні". 21.00 Кримінальний канал. Цілковитого секрету. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз на завтра. 22.20 Реклама. 22.25 "Маски-шоу". 22.55 "Блондинка за рогом". Художній фільм.

неділя

29 БЕРЕЗНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 У неділю вранці. Інформаційно-музична програма. 9.30 Вперше на екрані УТ. Художній фільм "Не хникай, білочко". 10.40 Програма Американської компанії "Сі-Бі-Ен". "Дорога до вічної любові". 12.10 УТН. 12.25 Душа і пісня. Виступ фольклорного ансамблю. 13.15 Канал "Д". 14.15 "Душі криниця". Група сучасної української пісні "Елема". /Кіровоград/. 14.35 Мультфільм. 14.45 Село і люди. 15.45 Дитяче музичне кафе. 16.30 Маю честь. 17.30 Свічадо. Науково-пізнавальна відеопрограма. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Зичимо щастя. Музична програма за листами телеглядачів. 20.40 Сторінками дитячої біблії. 21.05 Ай Пі Київ інформує. 21.40 "Надвечір'я". Передача для людей старшого віку. 22.30 Тиждень. 23.00 Телеспортарен. 23.45 Художній фільм "Портрет дружини художника".

І КАНАЛ ОСТАНКІНО

7.00 Ритмічна гімнастика. 7.30 Тираж "Спортлото". 7.45 Допоможи собі сам. 8.15 З ранку раненько. 8.55 Можливо все. 9.25 Ранкова зірка. 10.15 X1 Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості "Веселка". 10.50 Лімпопо. 11.20 Мультфільм. 11.40 Прем'єра художнього телефільму з серії "Багаті теж плачуть". 12.45 Хокей. Чемпіонат СНД. Фінал. 2-й та 3-й періоди. У перервах — Новини. 14.20 Діалог у прямому ефірі. 15.00 Сходина до Парнасу. 15.25 Казки і притчі народів різних країн. 15.35 Хто з нами? 15.55 Клуб мандрівників. 16.55 "Уолт Дісней" представляє... 17.45 Новини. 18.00 Репортаж ні про що. 18.20 Телелюція. 18.50 "Прекрасні мелодії. Й.Штраус". 19.15 Прем'єра фільму-вистави Московського театру ім.В.Маяковського "Сміх лангусти". 21.00 Підсумки. 21.45 Нині. 23.00 Новини. 23.25 "Кохання з першого погляду". День другий. 0.05 У світі моторів.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Мегаліс. 7.50 Мультфільм. 8.00 Хотіте, вірте... 8.30 Музична колекція. 8.45 "Веселі хлоп'ята" запрошують... 10.00 "Суперкнига". Мультфільм. 10.30 Ати-бати... 11.00 Здоров'я. 11.30 Денний сеанс. "Чужі листи". Художній фільм. 13.00 Вісті. 13.20 Фристайл. Чемпіонат Європи та Кубок Європи. Балет. 13.50 "Старі...". 14.30 Телевізійний театр Росії. Ж.-Б. Мольєр. "Мізантроп". Постановка А.Ефроса. 17.00 Чемпіонат світу з баскетболу серед професіоналів НБА. 18.00 Антракт. 18.25 "Фарс-мажор". Інформаційно-розважальна програма. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожен день. 19.30 Прем'єра художнього телефільму "Магі". Фільм 4. "Телевізійне безладдя". 20.00 Телебійка інформує. 20.20 Програма Американської компанії "Сі-Бі-Ен". "Для чого ти живеш?". 21.20 Фільм-концерт "Подолання". 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз на завтра. 22.20 Спортивна карусель. 22.30 Фантастика на екрані. "Домінус". Художній фільм. 23.50 Рок-кафе.

ПОПІЛ ТЕЖ ЗГОДИВСЯ ДЛЯ СЛАВИ

Декілька років тому група хіміків Кембріджського університету, досліджуючи під електронним мікроскопом скрипку, виготовлену геніальним Страдіварі, відкрила між деревом і лаком інструмента тонкий шар невідомої речовини.

Дослідники піддали речовину аналізу, щоб з'ясувати її хімічний склад. На перший погляд здавалось, що мова йде про цемент, але це не підтвердилось: вміст кальцію був досить незначним. При цьому вчені знайшли у речовині елементи, що містяться у вулканічному попелі.

Такий попіл зустрічається в околицях Італійського міста Кремона, де жив і творив Страдіварі. Можливо, великий маестро змішував його із якоюсь зв'язуючою речовиною і таким чином готував основу, на котру згодом наносив лак. Можна припустити, що саме так Страдіварі забезпечував своїм інструментом високе звучання.

Вчені поки що не стверджують, що вони відкрили секрет Страдіварі, хоча повідомили, що чекають результати досліджень інших інструментів, створених руками Майстра.

СУЧАСНОСТІ

Двоє читають в обласній газеті.

— На літній період виділено цукру по 2,5 кг на один талон.

— А про дріжджі забули...

* * *

На місцевому "бродвеї".

— Дівчино, ви забули спідницю.

— А її в мене й не було.

* * *

— Чи навчатимуть в гімназіях сямбо?

— Безумовно.

— А сексу?

— Обов'язково.

* * *

— Як був тільки шофером!

— Всі одно путчист!

* * *

— Хто працює на цій дільниці?

— Бригада комуністичних працівників.

О. ШУГАЄВ.

ЧИ МОЖЕШ ТИ БУТИ КЕРІВНИКОМ?

Тест

"Поганий той солдат, який не мріє стати генералом". — говорить народна приказка. Однак є багато людей, які ніколи не повинні бути керівниками. Чи є в тебе риси характеру, які б свідчили про нахил до керівної роботи?

1. Чи можеш ти командувати людьми? Так — 5, ні — 0.

2. Чи любиш ти працювати на присадибній ділянці? Так — 5, ні — 0.

3. Тобі подобається заперечувати кому-небудь? Так — 5, ні — 0.

4. Як з двох достойнств цінюєш більше всього? Авторитет — 5, ніжність — 0.

5. Чи любиш ти проголошувати промови? Так — 5, ні — 0.

6. Чим, на твою думку, визначається рівень цивілізації: ступенем емансипації жінки — 0, рівнем розвитку техніки — 5.

7. Дратує тебе чиясь невмілість? Так — 5, ні — 0.

8. Чи любиш ти роботу, що вимагає контактів з людьми? Так — 5, ні — 0.

9. Чи вважаєш, що в дитинстві ти надто довго знаходився під впливом матері? Так — 0, ні — 5.

10. Під час знайомства чи в першу чергу звертаєш увагу на: зовнішній вигляд — 0, перш за все на те, що і як говорить співбесідник — 5.

11. Чи відчуваєш тилу, якщо не можеш постояти на своєму? Так — 5, ні — 0.

12. Яка кар'єра здається тобі привабливою: відомого актора Гаррі Купера — 0,

Джиммі Кларка, чемпіона автогонок — 5.

13. Чи часто тебе висувують на виборчу роботу? Так — 5, ні — 0.

14. Чи буваєш ти організатором сміливих починань? Так — 5, ні — 0.

15. Чи чекаєш ти поки справи вирішаться самі по собі? Так — 0, ні — 5.

16. Чи дратує тебе те, що ти живеш, наприклад, в кімнаті без штор на вікнах? Так — 0, ні — 5.

17. Який колір більше подобається? Голубий — 0, червоний — 5.

18. Чи легко приймаєш рішення? Так — 5, ні — 0.

19. Які види спорту подобаються більше: ті, які розвивають вправність — 0, ті, які розвивають силу — 5.

20. Чи визнаєш ти керівників, який представляє протилежну статтю, якщо він достатньо компетентний? Так — 5, ні — 0.

Якщо набрано:

100-80 балів. Ти той чоловік, який має велику потребу домінувати над людьми. Незважаючи на те, що ти проявляєш ініціативу і буваєш прекрасним організатором, твоя гарячковість, твоє прагнення бути визнаним, будь-якою ціною, бажання маніпулювати іншими значно знижує ефективність твоїх дій. Сильне нервово напруження, невміння розслабитися приводять до того, що в стані хвилювання

дуже легко можеш образити іншого, часто хвалишся, зазнаєшся, буваєш агресивним. Яле якщо тобі вдасться змінити своє ставлення до людей, то нахил до керівної роботи може принести чудовий ефект.

70-40 балів. У тебе високі запити. Часто буваєш само впевненим, любиш підкреслювати власне "я". Вміння у правляти емоціями і нахил до аналізування своїх вчинків приводять до того, що необхідність керувати іншими не набуває крайніх форм. Ти любиш ходити нешарпаними до рогами, менш влас-

ну думку, яка не завжди співпадає з думкою інших. Тобі байдруже те, що про тебе говорять, в той же час маєш нахил критикувати інших, любиш, щоб твоє слово завжди було останнім.

35-0 балів. Ти людина, яка має нахил бути підлеглим. В ролі "шефа" ти відчуваєш себе дуже погано. Ти скоріше людина неспівмірна, скромна, не впевнена в собі. Ти рідко висловлюєш ініціативу, із задоволенням підлягаєш керівництву інших. Частіше вибираєш компроміс, залишаєшся в тіні інших людей.

Якими повинні бути здорові нігті? Твердими, гладенькими, рожевими. А красиві? Добре доглянутими. Адже вони є красномовним свідченням про стан ваших рук, та й про вас як про жінку взагалі.

Що ж робити, якщо нігті часто ламаються, стають шершавими, втрачають природний колір? Все це говорить про те, що у вашому організмі порушений обмінний процес або ж існують якісь захворювання внутрішніх органів.

Правда, бувають й інші причини — зовнішні. Скажімо, хімічні речовини, смоли, розчинники, якіми доводиться вам працювати. Або ж довге перебування рук у воді. "Винуватцем" може бути і неякісний лак для нігтів.

Крихіткі, ламкі нігті можна зміцнити ванночками із теплої олії, в яку додається вітамін "А". З краплі йоду або ж 5 крапель лимонного соку. Робити їх можна 1-2 рази на тиждень.

І в нігтеву пластинку, і в шкіру навкруг неї треба втирати лимонний сік, столовий оцет, сік червоної чи чорної смородини. Один раз на два дні корисно робити теплі ванночки із морської чи кухонної солі.

Прекрасно діють "наперстки" із бджолиного воску. Його попередньо розігрівають на водяній бані, а потім опускають в нього нігті. На пальцях з'являються своєрідні "наперстки", які треба зберігати до ранку.

Окрема порада тим, хто курить: поживклі нігті "бліднішають" від протирання трипроцентним розчином перекису водню, лимонним соком. Можна використовувати й такі суміші: гліцерин — 1 частина, перекис водню — 5 частин, або ж: гліцерин — 1 частина, пергидроль — 1,5 частини, дистильована вода — 4 частини. Це щоденні процедури. Крім цього, ороговілий коричневий шар нігтя можна обережно відшліфувати пемзою. Але попередньо зробити мильно-содову десятихвилинну ванночку.

"Траур" під нігтями неприпустимий! Якщо ви працюєте на городі чи в саду, пошкребіть попередньо шматочок мила — це зашкодить проникненню бруду. Руки мийте м'якою щіточкою.

Манікюр покращує зовнішній вигляд нігтів, а лак захищає їх від шкідливого впливу різних факторів. Однак час від часу нігті треба залишати вільними від лаку, аби вони "подихали". "погрілись на сонечку", зміцнилися. Знімати його треба тільки спеціальною рідиною.

Вибираючи лак, пам'ятайте, що він повинен пасувати до кольору вашого макіяжу, одягу. Вік і рід занять теж мають суттєве значення.

КІНОТЕАТР "КОМСОМОЛЕЦЬ"

"Пустуни із психушки" не залишають ще екран "Комсомольця", отже з 23 березня у вас є шанс трішки повеселитися з героями цієї американської стрічки. Демонструватиметься також новий художній фільм "Кінець". Слідкуйте за рекламою!

КІНОТЕАТР "ЯТРАНЬ"

У великому залі любителі Італійського кінематографу можуть подивитися стару, веселу кінокомедію "Операція Святий Януарій". Фільм демонструватиметься з 23 березня на сеансах: 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30. У малому залі на сеансах:

10.20; 12.20; 14.20; 16.20; 18.20; 20.20. Глядачів чекає зустріч з персонажами американського фільму "Банкір".

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО

Червоний зал. З 23 по 29 березня Луї де Фюнес з компанією чарівних мадмуазель повеселить вас у стрічці "Жандарм і жандарметки". Сеанси: 10.10; 12.10; 14.10; 16.10; 18.10; 20.10. У зеленому залі демонструватиметься ризька кінострічка "Любов — смертельна гра". Початок сеансів: 10.20; 12.20; 14.20; 16.20; 18.20; 20.20.

Засновники — координаційна рада СМОК і трудовий колектив редакції

Наш р/р № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО 323293.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського життя та політики — 22-04-84; учнівської та студентської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолaboratorії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Обласна друкарня, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Зам. № 102

Газета виходить щосуботи.

Індекс 61103. Тираж 12.000

Редактор

М. ШВОРАК